

fig dertil, staar i Forbindelse dermed. Forslag under Nr. 54 gaar ud paa, at man i disse private Vedtægter kan indbringe 200 Fyne ud i Stranden eller tilstødende Fiskevand og i samme Bredde, som Vandløbet har ved dets Udmunding. Flertallet har stillet dette Forslag, og jeg som Ordfører har jo at anbefale det. Smidertid vil jeg for mit eget personlige Vedkommende — og jeg tør sige paa Fleres Vegne — sige, at vi egentlig ikke have været store Venner af dette Forslag, men at vi ere gaaede ind derpaa, fordi vi troede derved at naae Overenskomst. Jeg vil for mit personlige Vedkommende sige, at jeg vilde sætte mere Pris paa, om disse Stræninger, som kunne indbefattes i disse Vedtægtsbestemmelser, bleve satte i Forbindelse med de Bestemmelser, som Udvalget har foreslaaet til § 19 under Kap. 2; men det anbefaler jeg selvfølgelig ikke paa Udvalgets Vegne; her taler jeg paa mine egne Vegne. Det andet Forslag af Mindretallet har samme Hensigt, men foreslaar det paa en anden Maade. Jeg skal ikke opholde mig ved dette Forslag, jeg vil overlade til Thinget, hvad det vil vedtage, men for mit personlige Vedkommende — vel at mærke taler jeg her kun paa mine egne Vegne — vilde jeg ønske, at Forslaget blev sat i Forbindelse med de Bestemmelser, vi have foreslaaet i § 10 hvor vi foreslaa, hvilken Stræning der skal fredes ved Fjordes, ved Laers og Bækkes Udløb i Havet. Jeg ønsker altsaa her for mit personlige Vedkommende disse Grændser, som vi have foreslaaet for Fjordes Vedkommende, eller ved Laers og Bækkes Udmunding i Havet. De ville se, at det er ikke en meget stærk Anbefaling for Udvalgets Forslag, jeg som Ordfører kan give. Jeg kommer nu til de Vædringsforslag, der ere stillede til § 54. Man vil jo se, at det er en væsentlig Forandring af, hvad Regjeringen har foreslaaet. Regjeringen har foreslaaet, at den Fisk, som man maatte fange, skulde have en bestemt Vægt. Vi Andre have derimod ment, at denne Vægtbestemmelse var mindre heldig. Det er nemlig vor Overbevisning, at Fiskerne langt lettere forstaa at maale Fiskene end at veie dem, og Enhver vil kunne sige sig selv, at det, hvor Fiskeriet er af Betydning, og hvor der tages en Mængde ind paa een Gang, vil være meget vanskeligt at faae disse Smaaafstik veiede, og jeg tror, at Fiskerne bedre ved selve Diet eller ved Maal paa deres Baad kunne finde Længden. Dertil kommer, hvad man ikke maa glæmme, at forskellige Fiskearter vinde ikke ubetydelig ind. Jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa, men tage vi en Torst, som kan staa i en Kvase eller et Hyttefad i en hel Uge paa

Steder, hvor der ikke er Torvedag mere end en Gang om Ugen, kan den efter min Erfaring vinde ikke ubetydelig. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa at udvilde det, men vi have ansat Maalebestemmelsen for heldigst. Vi have sat Maalebestemmelsen saa lav, at den Fisk, som er under dette Maal, ikke kan bruges til Mennekesføde. For mit personlige Vedkommende vil jeg sige, at jeg i Udvalget har stillet andre Maalebestemmelser op, som jeg tror ere mere passende, men for den skønne Overenskomsts Skyld er jeg gaaet med til disse. For en Del af disse Fisks Vedkommende havde jeg 8 Tommer, hvor der nu er taget 6, og for en Del andre 12 Tommer, hvor der nu er taget 10. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at Hummer er udeladt i Vædringsforslaet. Regjeringen har foreslaaet, hvilken Længde Hummer skulde have; men det forekommer mig, at det vilde have været en Gjentagelse af, hvad der er bestemt i Kapitel 2, og da det staar i vort Forslag, saavel som i Regjeringens Forslag er foreslaaet, at § 12 i Kapitel 2 angaaende Hummernes Længde ogsaa skulle gjælde for Fjordene, veed jeg ikke, hvorfor vi skulle gjentage det to Gange. Men som sagt, skulde Regjeringen sætte Pris paa at faae det gjentaget to Gange, tror jeg ikke, at Udvalget har Noget derimod. Et andet ubetydeligt Vædringsforslag er Vædringsforslaget under Nr. 57. Regjeringen foreslaar, at i det Tilfælde, man vil bortsende Agn eller Sætte-Fisk, skulde dette selvfølgelig tillades. Dette Ord „Sætte-Fisk“ er der Mange, der ikke forstaa. Jeg har en Følelse deraf, idet de oppe i Trykkeriet, naagte jeg rettede det mange Gange, stedse satte „salte-Fisk“, og jeg kunde ikke faae dem til at forstaa det rigtig, og naar de her i Trykkeriet ikke forstaa det, tvivler jeg om, at man ude i Landet vil forstaa det. Der menes dermed Fisk til Opdrætning. Vi have i Stedet derfor sat „Fisk til Opdræt“, som skulle sættes i et andet Vand og blive noget større; saaledes maa det naturligvis forstaaes, og det er egentlig kun en Redaktionsændring. Med Hensyn til Vædringsforslaget under Nr. 58 har jeg kun Videt at bemærke. Vi have ment, at naar det overhovedet maa tillades Mennekes, at de maa spise den Fisk, der fanges i Henhold til § 51, er der noget Haardt i, at de, dersom de have saa meget af den, at de ikke kunne fortære den selv, ikke maa sende den hen til en anden Mand, for at han kan spise den. Vi have tilladt, at den maa forsendes, men blot fastsat, at Kjøb og Salg af disse Fisk, ikke maa finde Sted. Der kunde jo nok indvendes, at man saa muligvis ved denne Forsendelse kunde